

JOHANNA
VENHO

OPOSUMI

ja
sata tykkäystä

KUVITANUT:
Emmi
Jormalainen

WSOY

JOHANNA
VENHO

OPOSUMI

ja sata
tykkäystä

KUVITTANUT:
Emmi
Jormalainen

WERNER SÖDERSTRÖM
OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Ensimmäinen luku

jossa Opossumi puhuu ruudulla

Paju juoksee ovesta sisään ja potkaisee kangastossut jalastaan. Ihanaa, toukokuu on jo pitkällä, voi käyttää kevyitä kenkiä! Pajun pinkit tossut ovat niin pehmoiset, että tekee mieli tanssia, ja niiden molemmissa kärjissä on yksisarvisen kuvat. Maailman ihanimmat kesätossut.

– Opossumi! Opossumi! Paju huhuilee, mutta kotona on hipihiljaista. Keittiön pöydällä on tyhjä teekuppi ja äidin vanha läppäri, joka surisee itsekseen. Paju painaa yhtä näppäintä ja kone herää: ruudulle ilmestyy Opossumin pää korvat sojossa. Opossumi tuijottaa huolestuneen näköisenä eteensä ja ojentaa tassuaan kohti konetta.

– No nyt. No niin, no niin, Opossumi mutisee. – Hei, hyvä katsoja! Tai hyvä kuulija. Hyvä sinä siellä ruudun takana!

Hyvä kuka vaan. Tämä on eka Opossumi-vlogi! Klikkaa ja...
TYKKÄÄ, jos haluat katsella ja kuunnella Opossumin juttuja.

Sitten Opossumi häipyä ruudulta ja palaa hetken päästä
isot marakassit tassuissaan. Pajua naurattaa sen hytkyminen,
kun se aloittaa:

*Opossumi on mahtavan erityinen heppu
on korvat ja häntä ja karvainen peppu.*

Se toivoo tosi paljon että tykkäät siitä:

siis kun Opossumin tapaat, niin kumarra ja kiitä

ja klikkaa ja tykkää ja diggaa ja haluaa

ja paina peukunkuvaa – älä lue salaa!

Eteisessä kolahtaa ovi ja kuuluu Opossumin hihkaisu. Paju sulkee läppärin nopeasti ja juoksee Opossumia vastaan.

– Hei, tehdäänkö yhdessä se huomisen esitelmä?

– Ei nyt, Opossumi sanoo ja nostaa kuonoaan kohti kattoa. – Minun täytyy suunnitella sisältöjä. Siis VIDEOBLOGINI sisältöjä. Koska minun pitää kerätä enemmän tykkääjiä.

– Minä tykkään Opossumista, Paju nauraa.

– Joo, mutta pitää olla peukku ruudulla. Mitä enemmän peukkuja, sitä enemmän yhteistöitä ja...

– Mitä yhteistöitä?

– Yhteis... en minä tiedä! Jotain kivaa se on. Yksi tyttö nettissä kertoi, että sai yhteistyönä limsakorin kotiovelle. Ja sitä paitsi onhan se kivaa, jos joku tykkää. Minä olen sellainen, että tarvitsen tosi paljon tykkäämistä.

– No tule tähän, niin halaan sinua oikein kunnolla. Nyt tehdään yhteistyönä se esitelmä. Videojuttuja voi miettiä myöhemminkin.

– En enää muista, mitä esitelmän piti käsitellä.

– Matkustamista! Ulpu sanoi, että kun kohta on kesäloma, monet lähtevät johonkin reissuun. Siis mietitään esitelmässä, kannattaako lentää vai mennä autolla vai junalla, vai kannattaako ylipäätään matkustaa.

– Miksi tuommoisesta pitää esitelmöidä, lähdetään mieluummin itse lomamatkalle! Esitelmöi sinä, minä lausun taustalla loruja. *Jos Opossumi ei ois saanut matkustella, se vois Australiassa asustella, mutta toisin kävi, nyt se on tässä, luokan edessä höpöttämässä...*

– Sinusta ei ole ikinä mitään apua, Paju tuhahtaa. – Sovitaan sitten, että minä teen esitelmän ja sinä vain hengaat mukana. Vaikka epäreilua se kyllä on!

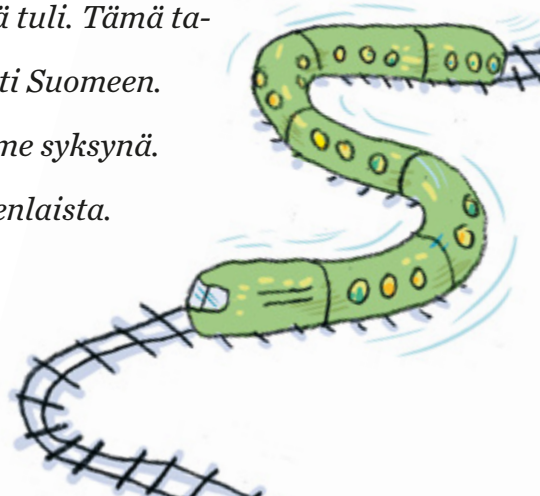
– Opossumeilla ei ole oppivelvollisuutta, Opossumi huomauttaa ja loikkii Pajun ohi keittiöön. Se nappaa banaanin, sitten se huomaa läppärin pöydällä, räpsäyttää koneen auki ja alkaa ihailia omaa kuvaansa ruudulla.

– Aika hyvännäköinen olento, eikö? se sanoo tyytyväisenä ja pörhistelee turkkiaan ruudun ääressä. – Ja katso! Kaksi peukkua lisää! Pus, ihanat tykkääjät!

Paju menee huoneeseensa ja tekee esitelmän lattialla maaten. Hän alkaa kirjoittaa:

Kun matkustaa junalla, ei mekkaloi eikä saastuta. Junassa näkee maisemia. Vaunussa voi kävellä ja juoda pillimehuja ja syödä eväitä ja jutella ihmisten kanssa. Ja käveleminenhän on aina hyvä juttu. Ihmisen ei pitäisi istua liikaa paikoillaan. Ympäristöystävällisyyden lisäksi ihmisetkin ovat junissa ystävällisiä. Junissa myös tutustuu uusiin ihmisiin. Kerrankin kun matkustimme äidin kanssa junalla Turkuun, tutustuimme yhteen perheeseen, jossa oli seitsemän lasta. Äiti kutsui sen perheen kylään meille. Puolet heistä tuli. Tämä tapahtui, ennen kuin Opossumi muutti Suomeen. Isä toi Opossumin Australiasta viime syksynä. Sen jälkeen elämä on ollut ihan toisenlaista.

Paju pureksii kynää ja miettii, kirjoittaako siitä, että Opossumi matkusti heille lentokoneella. Lentäminen on huono juttu hiilijalanjäljen takia, mutta Opossumi taas on hyvä juttu. Sillä on kivat pienet tassunjäljet ja se syö ruuantähteitä, jotka muuten pitäisi heittää pois.

Illalla Paju on jo nukahtanut, kun hän äkkiä herää siihen, että joku ravistelee hänen varpaitaan.

– Paju! Paju! Nyt jännittää se esitelmä! Onko se jo huomenna? Minä en tiedä matkustamisesta mitään. Olen lentänyt vain kerran ja silloinkin laatikossa matkatavarahyllyllä.

– Minä tein esitelmän jo, Paju mutisee. – Kirjoitin, että sinulla on negatiivinen hiilijalanjälki, koska syöt meidän tähteet etkä tarvitse edes vaatteita.

– Mutta lempikulkupelini on auto, Opossumi sanoo. – Koska se pörisee niin kivasti ja mahdun takaikkunalle istumaan. Pyöräilystä en tykkää, koska turkki menee tuulessa takkuun...

Paju puuskahtaa, kääntää kylkeä ja painaa tyynyn korvalleen.

Toinen luku

jossa Opossumin aivot plumpsahtavat

Tiistaina koulussa on ruokana kalapuikkoja ja muussia. Opossumi rakastaa kalapuikkoja, mutta muussista se rakentaa kasan, johon pistelee haarukalla reikiä.

– Tässä on perunapyramidi, se kuiskaa Pajulle. – Oletko ikinä ennen nähnyt?

– Ei sinun tarvitse syödä, jos ei maistu, Paju sanoo. – Jätteet menevät possuille.

– Mahaan sattuu, kun ensi tunnilla on esitelmä, Opossumi supisee takaisin. – Voi olla, että aivoni plumpsahtavat kokonaan tyhjiksi, kun joudun luokan eteen.

– Ei se haittaa. Minä luen paperista ja sinä voit olla hiljaa.

– Minä en osaa puhua yhtään mitään silloin, kun aivot ovat

plumpsahtaneet, Opossumi sanoo. – Laulukaan ei onnistu.

Osaan vain aukoa ja sulkea suutani, tällä lailla.

Se avaa ja sulkee pientä kitaansa niin, että Paju näkee terävät neulahampaat.

– Kyllä minuakin jännittää. Joskus muutun tomaatinpu-naiseksi, kun pidän esitelmää, mutta aina sitä jotain sanoja suusta tulee.

Opossumi ottaa viimeisen kalapuikon hyppysiinsä ja na-kertelee sitä. Yhtäkkiä se ponkaisee ylös kuin kenguru.

– HEI! Nyt minä keksin, mitä sanon esitelmöimisessä!

Se kääntyy ja säntää tiehensä niin kovalla vauhdilla, että sen häntä on vähällä pyyhkäistä lasin pöydältä, mutta Paju ehtii napata sen.

– Loistokoppi! Mikä Opossumia vaivaa? Jere kysyy ja työntää viimeisen näkkileivänpalan suuhunsa.

– Meillä on ensi tunnilla esitelmä... Se yrittää kai keksiä vielä jotain ideoita.

Paju madaltaa ääntään ja jatkaa: – Opossumi on muuten alkanut pitää videoblogia. Se on taas kerran saanut ihan oman

idean eikä ole kysynyt lupaa keneltäkään. Se istuu meidän keittiössä ja tuuttaa nettiin puheitaan ja yrittää haalia seuraajia. Mitäs siitä sanot?

Jere nauraa ja taputtaa käsiään.

– Hahaa, mun suosikkikanava takuulla! Käyn heti tänään tykkäämässä. Muuten, Opossumi sanoi, että te olette lähdössä maailmanympärimatkalle jo nyt toukokuussa ennen koulun loppumista...?

Nyt on Pajun vuoro purskahtaa nauruun.

– Älä usko kaikkea, mitä Opossumi sanoo. Maailmanympärimatkalle! Kaikkea sekin keksii.

Paju ei ehdi selittää enempää, kun koulun kello pärähtää soimaan. Kun Paju ja Jere pääsevät luokkaan, Opossumi heiluttaa paperilappua.

– Haluatteko kuulla, mitä kirjoitin? Tässä esitelmässä on ennustus!

– Ennustus? Mistä?

- Tulevasta kesästä. Minulla on vahvat aavistukset. Saattepa nähdä, että ne toteutuvat vielä.

- Anna tulla, Jere sanoo.

*Jos haluat ottaa lomaa muttet tiedä mihin lähdet
ei siinä auta matkaoppaat eikä taivaan tähdet.*

*Ota karttapallo esiin, pyöräytä ja tökkää
ja sitten voit vaan lähtee sinne minne sormi näyttää.*

*Se vie sut ehkä sukeltamaan valtameren veteen
missä kalaparvi uiskentelee taskuravun eteen,
ja Tyynenmeren syvimmissä syvänteessä
valonsädettäkään ei näy sun silmiesi eessä.*

*Siel on kylmää, pimeää ja pelkkää hiljaisuutta
ja merenpohjan maisema on sulle ihan uutta.*

- Niin? Siihenkö se loppui? Jere kysyy.

Opossumin naama menee harmista ruttuun.

- Siihen se loppui.

– Mikä idea tuossa oli? Ei kai kukaan nyt mihinkään Mariaanien hautaan halua lomalle? Jere ihmettelee.

Paju tönäisee häntä.

– Hei, se oli viiden minuutin räppi. Kyllä viiden minuutin munakin jää vähän löysäksi.

Esitelmä sujuu hyvin, koska Paju muistaa jo ulkoa, mitä on kirjoittanut. Aina kun Paju pitää tauon, Opossumi esittää pät-kän improvisoitua räppiä, ja lopuksi se vetäisee koko biisin kerralla ja lisää siihen sillä hetkellä keksimiään uusia juttuja. Ulpu nauraa ja taputtaa. Roosa huitoo luokan takaosassa kättään.

– Opettaja! Eikö tämän pitänyt olla esitelmä jostain oikeasta asiasta eikä mikään ihme räppishow?

– Noh... Ulpu nolostuu. – Mutta olihan siinä Pajulla paljon asiaa. Ja räpit olivat hauskoja, vai mitä?

– Räppi ei kuulu esitelmään! Roosa sanoo ja pudistelee päätään. Opossumin korvat painuvat luimuun.

- Mitä mieltä muut ovat? Ulpu kysyy.
- Täydellistä! Ihan ässä! pojat huutavat luokan perältä.
Roosa nousee ja häipyä vihaisena luokasta.
- No, kaikkia ei voi miellyttää, Ulpu sanoo ja kurkkaa käy-

tävälle Roosin perään. – Ehkä Roosin kannattaa antaa nyt vain rauhoittua.

– En tajua, Paju sanoo. – Me ollaan sentään kaverit Roosin kanssa. Tai ainakin... luulen niin. Me ollaan samassa Kärkikerhossakin.

– Mikä se sellainen kerho on? Elina kysyy silmiään pyöritellen ikkunarivistä. – Mitä te muka teette siinä?

– No niin, jatkakaas tytöt juttua välitunnilla, nyt keskitytään, Ulpu sanoo.

Elina on oikeassa, Paju miettii. Kärkikerholla ei ole vähään aikaan ollut mitään yhteisiä juttuja. Kärkikerhoon kuuluvat Paju, Roosa, Jere ja Eemil – niin, ja Opossumi, jonka ansiota varmaan oli, että Paju ylipäätään hyväksyttiin mukaan. Kärkikerho ratkaisee ongelmia ja harrastaa keksintöjä, mutta nyt... no, Roosa on leikkinyt enimmäkseen Elinan kanssa, Opossumi häärännyt omiaan ja Pajukaan ei ole ajatellut koko kerhoa pitkään aikaan.

Voisihan Kärkikerho taas jotain kivaa keksiä, Paju miettii. Mutta silloin tulee heti mieleen Roosa, joka nyrpistäänään ja kääntää selkensä. Eikä sitten enää mikään olekaan kivaa.

Klikkaa ja tykkää, toivoo Opossumi!

Pajun perhe suuntaa kesälomamatkalle Pärnuun. Mukaan lähtee myös Pajun kaveri Roosaa, joka on viime aikoina muuttunut omituiseksi: kun Paju tulee paikalle, Roosaa vain kääntää hänelle selkensä.

Opossumikin viihtyy omilla maailmoissaan. Se perustaa vlogin ja onnistuu saamaan jopa sata tykkäystä! Tai ainakin melkein...

Opossumi-sarjan toisessa osassa Paju selvittelee kaverikiemuroita ja Opossumi tähtää kuuluisaksi. Onnistuuko Opossumi saamaan tililleen sata seuraajaa?

Johanna Venhon luoma Opossumi-hahmo on maailman mahtavin pieni pussirottana, joka hurmaa omaperäisillä räpeillään. Emmi Jormalainen on tehnyt kirjaan hauskan värikkäät piirroskuvat.

	
www.wsoy.fi	L84.2 ISBN 978-951-0-43931-9